

som havde ledet det den første Omgang. Og ved den første Omgang var han kommen til det Resultat, at Emilie Rasmussen havde gjort sig skyldig i falsk Forklaring, hvorfor han havde ladet hende anholde og i det hele ladet hende behandle, som man behandler anholdte. Den samme Mand ledede altsaa den anden Omgang af Forhør, og det er derfor i alt Fald forklarligt, at han interesserede sig for, at det andet Resultat ikke blev forskelligt fra det første. Det er ikke nogen særlig graverende Sigtelse; jeg retter mod denne Dommer. Den højtærede Minister udtalte sig ikke om, hvorvidt det var tilbørligt, at det var den samme konstituerede Dommer, som ledede den anden Omgang Forhør.

Der foreligger altsaa Forklaringer her af 8 Vidner, hvoraf i alt Fald de 7 positivt erklære, at de have set Betjentene slaa med Stavene. Hvis der ikke i en saadan Række Vidneforklaringer ligger en Sigtelse, ja ligefrem et Bevis for, at Betjentenes Forklaringer om, at de ikke have brugt Stavene til at slaa med ved den paagældende Lejlighed, ikke ere rigtige, saa ved jeg i Grunden ikke, hvornaar der foreligger et Bevis. Jeg ved meget vel, at man skal anvende Kritik paa Vidneudsagn — jeg kender ogsaa den Afhandling af Professor Pontoppidan, som den højtærede Minister citerede om Vidneudsagnets Psykologi —, men det forekommer mig, at den højtærede Minister egentlig kun anvendte denne Kritik overfor de Vidner, som talte imod Betjentenes Forklaring, men ikke overfor de Vidnesbyrd, som tale til Fordel for Betjentene, og som gaa ud paa, at Betjentene ikke skulle have slaaet. Man skal imidlertid anvende Kritik i lige Grad over for begge Arter af Vidner, baade dem, som vidne i den ene Retning, og dem, som vidne i den anden Retning. Og den højtærede Justitsminister vil sikkert indrømme mig, at de Vidner, som forklare positivt, som forklare, at de virkelig have set noget, langt maa have Fortrinet fremfor de Vidner, der sige, at de ingenting have set, som vidne negativt. Og der foreligger altsaa her 7 positive Vidner om, at de her omhandlede Betjente have slaaet med Stavene. Det kommer man ikke udenom. Jeg tror ikke, at der forelaa noget saa positivt Vidnesbyrd, den Gang man sigtede Emilie Rasmussen for at have gjort sig skyldig i falsk Forklaring, den Gang man arresterede hende og satte hende i Skabene om Dagen og i Celle om Natten. Overfor den langt mere graverende Forklaring, som her foreligger fra 7 Vidner mod Betjentene, om, at de have forklaret urigtigt,

har man ikke været nær saa rask i Vendingen med at skride til Anholdelse o. s. v. Disse 4 Betjente gaa, som jeg sagde i min første Tale, stadig uantastede ude paa Frederiksberg med Knippelen i Lommen, parate til at bruge den ved given Lejlighed. Jeg skal tillade mig endnu en Gang at sige, at det er en Skandale. Naar der er ført 7 Vidner paa, at Betjentene have forklaret urigtigt, bør disse Betjente ikke behandles mere lemfældigt, end man behandlede den unge Pige, man havde faaet fat paa. Saa vidt jeg kan skønne — jeg har ikke haft Forhørene til min Disposition —, har man ikke turdet lade disse 4 Betjente aflægge Ed paa deres Forklaring, i alt Fald har man ikke ladet dem aflægge Ed, og det synes jeg ogsaa er ganske betegnende. Det er muligt, at jeg tager fejl, at de virkelig have aflagt Ed; jeg har jo ikke haft Adgang til at se Forhørene, saaledes som min ærede Modpart (Munsterhed), om Forladelse, den højtærede Justitsminister. Det er, som sagt, muligt, at jeg tager fejl, men det kan maaske den højtærede Justitsminister oplyse. Men dette, at man behandler den unge Pige, som man sigter for falsk Forklaring, saaledes, at man anholder hende, sætter hende i Skabene og arresterer hende, medens man lader Betjentene gaa fri, skønt de ere sigtede for noget langt mere alvorligt, er ikke Lighed for Loven. Hvad man maa kræve, er, at vi alle stilles ens, og at Loven gøres lige for alle. Det er et fundamentalt Krav, og jeg kan ikke skønne andet end, at der her er vist Ulighed for Loven, som vi paa det stærkeste maa paatale.

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Jessen: Jeg endte i Formiddags med Omtalen af den saakaldte Ørstedesvej-Affære, med Hensyn til hvilken jeg mener at have dokumenteret, at den Forklaring, Betjentene have afgivet, at de ikke have brugt Knipplerne til Slag mod Folkemængden, er urigtig.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Sammenstødet mellem Politiet